

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 7/6 88. Første behandling 16/6 88.
Betænkning 17/6 88. Anden behandling 21/6
88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Der står to kunder ved siden af hinanden i køen foran en bankskranke. De er kommet ind med præcis det samme formål, og da de omsider er rykket frem i køen, så er det – i vore ligestillingstider – den mandlige kunde, der kommer først frem, og han skæver lidt, for den dame, han er kommet til at stå ved siden af i køen, er i og for sig i samme branche, og de er hårde konkurrenter, men nu siger han altså til personen dér bag bankskranken: »Hør, jeg vil gerne låne 400 mio. kr. til 14 pct. i rente. Jeg skal bruge dem, fordi jeg kan købe aktierne i den virksomhed, hvor jeg er kronprins, for 1 krone af den gamle præst, men der er altså det ved det, at aktiekapitalen så skal udvides med disse manglende 399.999.999 kr., for at vi kan køre videre.« »O.k.«, siger banken, »det er bevilget.« Han går glad hjem, og han har lånt penge, og han skyder ind osv., han betaler sine 56 mio. kr. i rente, og erhvervsvirksomheden blomstrer op med eksport, der sender svenskere og finner og tyskere til Mallorca og La Santa Sport, og hvor de nu ellers sendes hen, og alle er glade og lykkelige og navnlig skatteministeren, for her har vi nemlig et forbrugslån, og dér er situationen altså den, at der er 20 pct. i afgift; det er lige ved 12 mio. kr., som skatteministeren gennem dette kartoffelvanvid får ind i sin kasse.

Men den glade dame, der stod dér lige bagved, hun sagde: »Ja, jeg skal i grunden også låne 400 mio. kr. til 14 pct. i rente, for jeg skal giftes, og jeg skal virkelig have et knald. Det skal være med minnkåber til alle dem, der deltager i det, og vi skal flyve verden rundt, og vi skal bade i champagne, og vi skal virkelig ud at bruge de 400 mio. kr., så vi virkelig får noget, der siger sparto til det bryllup, vi havde i maj 1983, for nu skal det være et helt stort bryllup og ikke det pjat med verdens største lagkage, eller hvad der var dengang.«

Og hun skal altså betale sine 56 mio. kr. i renteudgifter, men det er skam ikke noget forbrugslån, som hun skal betale afgift af, for det modregnes bare i renteindkomst, og derfor bliver der ikke en øre i kartoffelafgift af det, der sker i den anledning. Det er kun ham dér den gamle præsts kunde, det går ud over med denne beskatning af forbrugsrenter.

Dette er indholdet af det, som dette Folketing går ind for. Man vil måske sige, at det er et ekstremt eksempel, men det er det i virkeligheden ikke, for sådan vil det fordele sig ud over verden. Det er sørgeligt, at dette Folketing pøser penge ud på en forbrugerombudsmand, og at han så ikke er skredet ind imod, at man har kaldt den lov, vi her taler om, for en lov om afgift af forbrugsrenter. Den har intet med forbrugsrenter at gøre. Den har noget at gøre med, at de rige begunstiges yderligere, og at de fattige, som virkelig skal låne – og det kan være til erhverv og andre ting; de fattige har ikke så meget brug for at låne til forbrug, for det har de ikke råd til – bliver straffet. Det gælder i det eksempel, jeg har givet her, og det gælder i alle mulige tilfælde. Loven er i den grad skævvridende, den er opsparingsfjendsk, den er ungdomsfjendsk, den er samfundsfjendsk, den er betalingsbalancefjendsk, den er fjendsk på alle mulige områder, og derfor burde den ophæves.

Men vi Fremskridtsfolk er ikke dem, der kommer og beder Folketinget om de store ting. Nej, vi siger til det, der nu skal stemmes om, kun én eneste lille beskeden ting: Kunne vi da i hvert tilfælde ikke blive fri for denne afgift for denne sommers vedkommende? De, der f.eks. læser et blad, der hedder Det Fri Aktuelt, vil se, at det har forrang i dag på denne sommerforside at citere landsformanden for skatterevisorer i Danmark for, at vi får det værste kaos, der overhovedet er tale om.

Man regner med, at 850.000 familier – det er ret mange vælgere og svarer til mere end 26 mandater – vil opleve i deres brevsprække her om en måned at finde fuldstændig uforståelige opkrævninger, om hvilke vi alle sammen ved, at de er beregnet på et fuldstændig forkert og falsk grundlag, for der er ikke nogen som helst – hverken på skatteydernes side eller på skattevæsenets side eller andre steder – der har haft tid til overhovedet at finde ud af, hvad disse meget, meget komplicerede regler går ud på, endsige finde frem til det rigtige beløb. Jeg vil vove at